

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.4.2019 r.
COM(2019) 195 final

ANNEX 3

ZAŁĄCZNIK

do

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ, RADY, EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO, KOMITETU
REGIONÓW I EUROPEJSKIEGO BANKU INWESTYCYJNEGO**

Przeciwdziałanie skutkom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy

**Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych:
Skoordynowane podejście w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii
bez porozumienia**

1. WPROWADZENIE

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii. Komisja niezmiennie uważa, że optymalnym rozwiązaniem byłoby uporządkowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii na podstawie umowy o wystąpieniu, która została wynegocjowana przez rząd Zjednoczonego Królestwa i którą Rada Europejska (art. 50) zatwierdziła w dniu 25 listopada 2018 r. Komisja nadal koncentruje swoje wysiłki na osiągnięciu tego celu. Na dwa dni przed terminem przesuniętym przez Radę Europejską¹ na dzień 12 kwietnia br. Prawdopodobieństwo nieuporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii znacznie się jednak zwiększyło.

2. RAMY AWARYJNE: ISTNIEJĄCE ROZWIĄZANIA REZERWOWE

W przypadku brexitu bez porozumienia w dniu wystąpienia do Zjednoczonego Królestwa przestaną mieć zastosowanie ramy prawne Unii dotyczące współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości. Oznacza to, że instrumenty prawne UE nie mogą być już wykorzystywane jako podstawa procedur współpracy lub mechanizmów wymiany informacji w kontaktach ze Zjednoczonym Królestwem. W związku z tym:

- Zjednoczone Królestwo zostanie odłączone od wszystkich sieci, systemów informacyjnych i baz danych UE²;
- procedury współpracy wymiarów sprawiedliwości³ ze Zjednoczonym Królestwem nie będą już realizowane w ramach UE;
- Zjednoczone Królestwo nie będzie już mogło uczestniczyć w działaniach agencji UE⁴ i będzie traktowane jako państwo trzecie, z którym nie zawarto konkretnego porozumienia.

Wystąpienie wiąże się wprawdzie ze znaczącą zmianą sposobu, w jaki państwa członkowskie UE-27 współpracują obecnie ze Zjednoczonym Królestwem; nie oznacza to jednak, że współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości ze Zjednoczonym Królestwem nie może być kontynuowana. Współpraca między państwami członkowskimi UE-27 a Zjednoczonym Królestwem w sprawach policyjnych i sądowych będzie musiała opierać się na alternatywnych ramach prawnych i mechanizmach współpracy, umocowanych w prawie międzynarodowym i krajowym.

W celu zagwarantowania wszystkim obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa planowanie awaryjne UE skupia się w związku z tym na określeniu wiarygodnych mechanizmów rezerwowych⁵, przygotowaniu możliwości odwoływania się do

¹ Decyzja Rady Europejskiej 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1.

² Takich jak system informacyjny Schengen (SIS-II), system informacyjny Europolu, EURODAC, ECRIS.

³ Takie jak europejski nakaz aresztowania.

⁴ Takich jak Europol, Eurojust i eu-LISA.

⁵ Zestawienie określonych mechanizmów rezerwowych znajduje się w załączniku I.

alternatywnych ram prawnych i mechanizmów współpracy oraz poczynieniu niezbędnych przygotowań operacyjnych na poziomie państw członkowskich. Współpraca między państwami członkowskimi UE-27 a Zjednoczonym Królestwem będzie się różnić, jednak celem ram awaryjnych jest zapewnienie, aby współpraca organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim mogła być kontynuowana, z pełnym poszanowaniem prawa Unii i bez poważniejszych zakłóceń.

Ponadto wystąpienie Zjednoczonego Królestwa nie wpłynie na zmianę współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości między 27 pozostałymi państwami członkowskimi⁶. Unia będzie nadal pracować nad umocnieniem rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa, w której wszyscy członkowie ściśle ze sobą współpracują. Unia dysponuje solidnymi narzędziami, które pozwalają organom krajowym na wymianę informacji i danych wywiadowczych, wykrywanie osób podejrzanych, ściganie i karanie ich za pomocą systemu sądownictwa karnego, ochronę Europejczyków w internecie i skuteczne zarządzanie granicami. Państwa członkowskie UE-27 będą nadal ściśle współpracować i wymieniać informacje za pośrednictwem Europolu w celu zwalczania terroryzmu, cyberprzestępczości i innych poważnych i zorganizowanych form przestępczości. Ponadto do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa w całej strefie Schengen dodatkowo przyczyni się wdrożenie w przyszłości nowych technologii zarządzania granicami, takich jak system wjazdu/wyjazdu i europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż. Zwiększona interoperacyjność wszystkich systemów spowoduje, że organy ścigania będą dysponować wiarygodniejszymi i pełniejszymi informacjami. Państwa członkowskie UE-27 będą w dalszym ciągu korzystać z unijnej sieci umów międzynarodowych.

Ramy współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych będą nadal gwarantować wysoki poziom bezpieczeństwa osobom, które mieszkają i pracują w UE lub do niej podróżują.

Zjednoczone Królestwo i państwa członkowskie UE-27 są świadome, że przejście do alternatywnych mechanizmów współpracy będzie wymagało dostosowań i zmian na poziomie operacyjnym. Poziom dostosowań będzie zależał od obowiązujących procedur, istniejących struktur, narzędzi, dostępnego personelu i innych zasobów w poszczególnych państwach członkowskich, a zatem każde państwo członkowskie musi ocenić to we własnym zakresie. Komisja współpracuje ze wszystkimi państwami członkowskimi, aby zapewnić odpowiednie działania awaryjne i przygotować się na każdy możliwy scenariusz.

⁶ Niektóre instrumenty dorobku w zakresie współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości obowiązują także państwa stowarzyszone w ramach Schengen, tj. Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria – w zakresie, w jakim instrumenty te stanowią część dorobku Schengen. W związku z tym na potrzeby niniejszego komunikatu pojęcie „27 państw członkowskich UE” należy rozumieć jako obejmujące również państwa stowarzyszone w ramach Schengen w odniesieniu do instrumentów, które są dla nich wiążące.

3. KONKRETNE PRZYGOTOWANIA I WYTYCZNE DLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Odlączenie Zjednoczonego Królestwa od sieci, systemów informacyjnych i baz danych UE

Dostęp organów Zjednoczonego Królestwa do sieci, systemów informacyjnych i baz danych UE zakończy się w dniu wystąpienia. Jeżeli chodzi o systemy scentralizowane (w tym system informacyjny Schengen/SIRENE, system informacyjny Europolu, Eurodac), odlączenie zostanie przygotowane i wykonane przez odpowiednie agencje UE, w razie potrzeby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi. Komisja pozostaje w stałym i bliskim kontakcie z agencjami, podjęto również wszystkie działania przygotowawcze, które zagwarantują odlączenie w dniu wystąpienia. Jeżeli chodzi o systemy zdecentralizowane, państwa członkowskie zostały poinformowane zarówno o potrzebie podjęcia działań, jak i o tym, jakie działania należy podjąć. Stosownie do sytuacji, w dniu wystąpienia, w przypadku braku porozumienia, automatycznie przerwany zostanie ruch za pośrednictwem połączeń sieci TESTA (EuroDomain) w Zjednoczonym Królestwie. O ile Rada Europejska nie podejmie decyzji, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, o dalszym przedłużeniu okresu przewidzianego w art. 50 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, działanie to zostanie wprowadzone w dniu 13 kwietnia 2019 r.

Zasoby danych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych UE

Przedyskutowano z ekspertami z państw członkowskich kwestię zasobów danych w systemach, np. danych UE w Zjednoczonym Królestwie lub danych otrzymanych od Zjednoczonego Królestwa przed dniem wystąpienia, a także działania, jakie należy podjąć. Uwzględniono przy tym specyfikę poszczególnych systemów.

Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli chodzi o dane Zjednoczonego Królestwa w UE lub w krajowych systemach informacyjnych, które to dane były przedmiotem wymiany przed dniem wystąpienia, nie ma ogólnego obowiązku usuwania takich – legalnie uzyskanych – danych z systemów UE lub z systemów krajowych, z wyjątkiem dwóch przypadków: (i) jeżeli Zjednoczone Królestwo pozostaje właścicielem danych, może zwrócić się o ich usunięcie; (ii) w przypadku danych osobowych – w takiej sytuacji konieczne będzie określenie w poszczególnych przypadkach, zgodnie z obowiązującymi przepisami, takimi jak ogólne rozporządzenie o ochronie danych⁷ oraz dyrektywa w sprawie egzekwowania przepisów o ochronie danych⁸, w jakim zakresie nadal dopuszcza się przetwarzanie tych danych. W pewnych przypadkach wystąpi obowiązek usunięcia takich danych, dotyczy to zwłaszcza wpisów Zjednoczonego Królestwa w SIS – które szybko tracą ważność i dlatego nie mogą służyć za podstawę do stosowania środków przymusu wobec osób – a także danych Zjednoczonego Królestwa w Eurodac. Działanie w oparciu o nieaktualne wpisy mogłoby stwarzać poważne zagrożenie dla

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.

ochrony praw podstawowych (np. zatrzymanie osoby, która w międzyczasie została uniewinniona).

Przejście z systemu informacyjnego Schengen na system Interpolu w celu wymiany informacji dotyczących egzekwowania prawa między państwami członkowskimi UE-27 a Zjednoczonym Królestwem

System informacyjny Schengen drugiej generacji (SIS II) umożliwia właściwym organom krajowym, takim jak policja i straż graniczna, wymianę informacji na temat zarządzania granicami i bezpieczeństwa na terytorium UE i państw strefy Schengen. W dniu wystąpienia Zjednoczone Królestwo zostanie odłączone od systemu informacyjnego Schengen (SIS) oraz współpracy w ramach SIRENE. Państwa członkowskie UE-27 oraz Zjednoczone Królestwo ustaliły, że stosownym rozwiązaniem rezerwowym w stosunku do SIS, jeżeli chodzi o dalszą wymianę informacji w zakresie egzekwowania prawa między państwami członkowskimi UE-27 a Zjednoczonym Królestwem, jest Interpol oraz jego system not. Zarówno państwa członkowskie UE-27, jak i Zjednoczone Królestwo przygotowują się – wprawdzie oddzielnie, jednak w tym samym duchu – do przejścia na równoważny system not i dyfuzji na potrzeby wymiany informacji, które są obecnie wymieniane za pośrednictwem SIS⁹. Zdaniem brytyjskiego ministra spraw wewnętrznych, odpowiednie wykorzystanie kanałów Interpolu pozwoli, zagwarantować, aby „Zjednoczone Królestwo nadal mogło reagować na istotne ostrzeżenia operacyjne zgłaszane przez państwa członkowskie”¹⁰. Dodatkowo państwa członkowskie przygotowują się do tego, aby na potrzeby wymiany informacji ze Zjednoczonym Królestwem przejść od systemu krajowych biur SIRENE (tj. punktów kontaktowych na potrzeby wymiany informacji i koordynacji w związku z wpisami do SIS) do należącej do Interpolu globalnej sieci łączności policji I-24/7.

Komunikacja policji za pośrednictwem Interpolu jest już ugruntowana we wszystkich 27 państwach członkowskich oraz w Zjednoczonym Królestwie. Na przestrzeni minionych miesięcy państwa członkowskie UE-27 poczyniły, wspólnie z Komisją, przygotowania do zapewnienia, aby na poziomie operacyjnym wszystko było gotowe do zwiększonego wykorzystania kanałów Interpolu i zapewnienia współpracy policyjnej ze Zjednoczonym Królestwem. Państwa członkowskie zbadały i dostosowały swoje krajowe procedury operacyjne, liczbę personelu, dostępne szkolenia i narzędzia informacyjne, mając na uwadze maksymalizację skuteczności not Interpolu i ich dostępności dla pracowników organów ścigania w terenie.

⁹ Noty to międzynarodowe wnioski o współpracę lub wpisy umożliwiające policji centralną wymianę krytycznych informacji związanych z przestępstwami ze wszystkimi innymi państwami będącymi członkami Interpolu. Dyfuzje to narzędzia mniej formalne, które pozwalają państwom będącym członkami Interpolu na bezpośrednie wnioskowanie o pomoc wszystkich lub niektórych państw będących członkami Interpolu.

¹⁰ Pismo brytyjskiego ministra spraw wewnętrznych i członka parlamentu, Sajida Javida, do ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości państw członkowskich UE-27 z dnia 15 lutego 2019 r.

Współpraca między agencjami Zjednoczonego Królestwa a agencjami UE, w tym z Europol¹¹, Eurojustem¹² i agencją eu-LISA¹³

Jeżeli chodzi o agencje, w tym Europol, Eurojust i agencję eu-LISA, Zjednoczone Królestwo nie będzie już mogło uczestniczyć w ich działaniach i będzie musiało być traktowane jako państwo trzecie, z którym nie zawarto konkretnej umowy o współpracy. Jeżeli chodzi o Europol i Eurojust, do Zjednoczonego Królestwa stosowane będą przepisy regulujące współpracę z państwami trzecimi, w tym w odniesieniu do wykorzystywania danych. Europol i Zjednoczone Królestwo mogą wymieniać dane strategiczne¹⁴, to samo dotyczy Eurojustu. Zjednoczone Królestwo będzie mogło udostępniać Europolowi dane osobowe na podstawie przepisów swojego prawa krajowego. Europol mógłby korzystać z podstaw określonych w rozporządzeniu ustanawiającym, które pozwalają na przekazywanie danych osobowych do państw trzecich, z którymi nie zawarto umowy o współpracy¹⁵. Europol i Eurojust podjęły działania w zakresie gotowości i w razie potrzeby będą w stanie wdrożyć odpowiednie procedury.

Postępowanie w przypadku toczących się spraw – współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

W przypadku braku porozumienia przepisy Unii przestają mieć zastosowanie do wszystkich spraw dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, które mogą toczyć się w związku ze Zjednoczonym Królestwem.

W przypadku braku porozumienia, państwa członkowskie UE-27 mogą zatem – począwszy od dnia wystąpienia: a) zaprzestać kontynuowania toczących się postępowań w ramach współpracy wymiarów sprawiedliwości z udziałem Zjednoczonego Królestwa oraz b) zaprzestać wszczynania nowych postępowań w ramach współpracy wymiarów sprawiedliwości z udziałem Zjednoczonego Królestwa na podstawie prawa Unii.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW, Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99.

¹⁴ Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW, Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53.

¹⁵ W wyraźnie określonych przypadkach oraz z zastrzeżeniem obowiązujących warunków i zabezpieczeń w rozporządzeniu ustanawiającym Europolu dopuszcza się, w indywidualnych przypadkach, przekazywanie danych osobowych państwom trzecim, z którymi nie zawarto umowy o współpracy. W rozporządzeniu ustanawiającym dopuszcza się również tymczasowy zestaw transferów danych, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki i zapewnione odpowiednie zabezpieczenia, które obejmują udzielenie zgody przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Kwestia, czy takie toczące się sprawy zostaną wstrzymane czy nie, pozostaje poza zakresem prawa Unii. Zależy to od wewnętrznego porządku prawnego poszczególnych państw członkowskich UE-27, ich przepisów prawa krajowego regulujących współpracę z państwami trzecimi lub wiążących umów międzynarodowych.

Jeżeli możliwa jest kontynuacja na podstawie przepisów prawa krajowego lub na podstawie odpowiedniej konwencji międzynarodowej, prawo Unii nie zabrania państwom członkowskim złożenia dodatkowego wniosku na podstawie odpowiednich przepisów prawa krajowego/międzynarodowej konwencji przed dniem wystąpienia. Takie wnioski musiałyby jednak być uzależnione od wystąpienia Zjednoczonego Królestwa bez porozumienia oraz wykonywane dopiero od dnia wystąpienia.

Odpowiednie instrumenty rezerwowe o zasięgu międzynarodowym (np. konwencje Rady Europy) oraz odpowiednie środki krajowe dopuszczalne w przypadku takich toczących się spraw określono i omówiono podczas konkretnych seminariów technicznych. Państwa członkowskie wprowadziły niezbędne środki w zakresie gotowości, które pozwolą ograniczyć wszelki ujemny wpływ na bezpieczeństwo publiczne, jaki wystąpienie Zjednoczonego Królestwa bez porozumienia mogłoby mieć w związku z takimi toczącymi się sprawami.

Państwa członkowskie wezwano również do przeanalizowania, w ramach planowania awaryjnego, czy powinny ratyfikować niektóre konwencje i protokoły Rady Europy, aby umożliwić skuteczniejszą współpracę ze Zjednoczonym Królestwem. Nie przywraca się umów dwustronnych, które ewentualnie obowiązywały między państwami członkowskimi i Zjednoczonym Królestwem przed wprowadzeniem instrumentów UE.

W celu zapewnienia, aby przejście ze współpracy unijnej na współpracę na podstawie prawa krajowego lub międzynarodowego w trwającej współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych przebiegło jak najsprawniej w okresie bezpośrednio po wystąpieniu i nie naruszało przyszłych kontaktów, właściwe mogą być kontakty dwustronne między odpowiednimi organami państw członkowskich UE-27 i Zjednoczonego Królestwa, wyłącznie do celów operacyjnych związanych z konkretnymi sprawami w toku.

Prawa osób skazanych lub oskarżonych będą gwarantowane na podstawie właściwych instrumentów Rady Europy i europejskiej konwencji praw człowieka, której stroną jest Zjednoczone Królestwo. Natomiast ochrona ofiar przestępstw będzie opierała się na przepisach i praktykach krajowych Zjednoczonego Królestwa. Zjednoczone Królestwo wprowadziło już pakiet praw ofiary, w którym uwzględniono przepisy UE.

4. INFORMACJE DODATKOWE

Organy publiczne i zainteresowane strony mogą znaleźć więcej informacji o skutkach nieuporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii dotyczących współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych na następującej stronie internetowej Komisji:

https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness/preparedness-notice_pl

ZAŁĄCZNIK: Instrumenty rezerwowe określone przez Komisję¹⁶

Instrument UE	Rozwiązanie rezerwowe
System Informacyjny Schengen (SIS) ¹⁷ Kanał komunikacji za pomocą wniosku o informacje uzupełniające na poziomie dostępu krajowych (biura SIRENE)	Bazy danych (zawierające informacje dotyczące dokumentów, pojazdów) i noty (dotyczące osób) Interpolu Kanał komunikacji Interpolu, istniejące kanały komunikacji dwustronnej
Europol ¹⁸	Interpol, kanały dwustronne, możliwości wymiany danych w drodze odstępstw na podstawie art. 25 rozporządzenia w sprawie Europolu (UE) 2016/794
Decyzje w sprawie konwencji z Prüm ¹⁹	UK nie uczestniczy
Inicjatywa szwedzka ²⁰ (ogólne ramy dzielenia się informacjami dotyczącymi egzekwowania prawa między państwami członkowskimi)	Interpol, istniejące kanały komunikacji dwustronnej Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z 2001 r. (ETS nr 182) Konwencja ONZ z Palermo (przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej) zapewnia minimalny poziom zbliżenia przepisów

¹⁶ Wszystkie określone rozwiązania rezerwowe należy stosować przy pełnym poszanowaniu obowiązujących unijnych przepisów dotyczących ochrony danych.

¹⁷ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4. Rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 1. Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW, Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53.

¹⁹ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1–11; decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

FIU.Net (Sieć Jednostek Analityki Finansowej)	Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (międzynarodowa), warszawska konwencja Rady Europy, zabezpieczona sieć EGMONT
Biura ds. odzyskiwania mienia ²¹	Międzyagencyjna Sieć Odzyskiwania Mienia Camden (CARIN), kanały dwustronne
Europejski system archiwizacji obrazu (FADO) ²²	Baza Interpolu zawierająca dane skradzionych lub utraconych dokumentów
Współpraca w sprawie zakłóceń porządku związanych z piłką nożną ²³	Konwencja Rady Europy w sprawie zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych z 2016 r.(CETS nr 218) ²⁴
Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze (zespoły JIT) ²⁵ – pomoc prawna w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej ²⁶	Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z 2001 r. (ETS nr 182)

²⁰ Decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89.

²¹ Decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103.

²² Wspólne działanie 98/700/WSiSW z dnia 3 grudnia 1998 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące ustanowienia Europejskiego Systemu Archiwizacji Obrazu (FADO), Dz.U. L 333 z 9.12.1998, s. 4.

²³ Decyzja Rady 2002/348/WSiSW z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym, Dz.U. L 121 z 8.5.2002, s. 1.

²⁴ AT, BE, BG, HR, CY, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, HU, IE, IT, LV, LT, LU, NL, RO, SK, SI, ES i SE nie dokonały ratyfikacji. UK nie dokonało ratyfikacji.

²⁵ Rezolucja Rady w sprawie wzoru umowy o powołaniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (zespołu JIT), Dz.U. C 18 z 19.1.2017, s. 1.

²⁶ Konwencja, ustanowiona przez Radę zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej – oświadczenie Rady w sprawie art. 10 ust. 9 – oświadczenie Zjednoczonego Królestwa w sprawie art. 20, Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3–23; Akt Rady z dnia 29 maja 2000 r. ustanawiający, zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, Konwencję o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 1.

Wspólne działanie dotyczące przestępczości zorganizowanej ²⁷	Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej
EURODAC ²⁸	Nie jest konieczny; Rozporządzenie dublińskie (UE) 604/2013 przestanie obowiązywać wobec Zjednoczonego Królestwa
Dyrektywa w sprawie cyberprzestępczości ²⁹	Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości z 2001 r. (ETS nr 185) ³⁰ z Protokołem dodatkowym do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczącym kryminalizacji działań o charakterze rasistowskim i ksenofobicznym popełnianych przy użyciu systemów komputerowych z 2003 r. (ETS nr 189) ³¹
Zwalczanie niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej ³²	Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych z 2007 r. (CETS nr 201) ³⁴
Zwalczanie pornografii dziecięcej w internecie ³³	

²⁷ Wspólne działanie 97/827/WSiSW z dnia 5 grudnia 1997 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, ustanawiające mechanizm oceny zastosowania i wdrażania na poziomie krajowym międzynarodowych przedsięwzięć w zakresie walki ze zorganizowaną przestępczością, Dz.U. L 344 z 15.12.1997, s. 7.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotycząca ataków na systemy informatyczne i zastępująca decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW, Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 8.

³⁰ IE i SE nie dokonały ratyfikacji.

³¹ AT, BE, BG, EE, HU, IE, IT, MT i SE nie dokonały ratyfikacji. UK nie dokonało ratyfikacji.

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW, Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

Zapobieganie handlowi ludźmi i zwalczanie tego procederu ³⁵	Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi; Konwencja Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi z 2005 r. (CETS nr 197) ³⁶
Europejski nakaz aresztowania ³⁷	Konwencja Rady Europy o ekstradycji z 1957 r. (ETS nr 24) ³⁸ Pierwszy protokół dodatkowy z 1975 r. (ETS nr 86) ³⁹ Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji z 1983 r. (ETS nr 98) ⁴⁰ Trzeci protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji z 2010 r. (CETS nr 209) ⁴¹ Czwarty protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji z 2012 r. (CETS nr 212) ⁴²

³³ Decyzja Rady z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwalczania pornografii dziecięcej w internecie, Dz.U. L 138 z 9.6.2000, s. 1.

³⁴ IE nie dokonała ratyfikacji.

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW, Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

³⁶ Ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie.

³⁷ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi – oświadczenia niektórych państw członkowskich w sprawie przyjęcia decyzji ramowej, Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

³⁸ Ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie i UK.

³⁹ UK i AT, FI, FR, DE, EL, IE i IT nie dokonały ratyfikacji.

⁴⁰ FR, EL, IE i LU nie dokonały ratyfikacji.

⁴¹ BE, BG, CZ, HR, EE, EL, IE, FI, FR, HU, IT, LU, MT, PL, PT, SE i SK nie dokonały ratyfikacji.

⁴² Ratyfikowany jedynie przez UK oraz LV, AT i SI.

Europejski nakaz dochodzeniowy ⁴³	Konwencja Rady Europy o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r. (ETS nr 30)⁴⁴ Protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1978 r. (ETS nr 99)⁴⁵ Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z 2001 r. (ETS nr 182)⁴⁶ Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości z 2001 r. (ETS nr 185)⁴⁷
Europejskie nakazy zabezpieczenia i konfiskaty ⁴⁸	Konwencja Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa z 1990 r. (ETS nr 141)⁴⁹ Konwencja Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu z 2005 r. (CETS nr 198)⁵⁰
Przekazywanie więźniów ⁵¹	Konwencja Rady Europy o przekazywaniu osób skazanych z 1983 r. (ETS nr 112)⁵² Protokół dodatkowy do Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z 1997 r. (ETS nr 167)⁵³ Protokół zmieniający Protokół dodatkowy do Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z 2017 r. (CETS nr 222)⁵⁴

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1414/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1.

⁴⁴ Ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie i UK.

⁴⁵ Ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie i UK.

⁴⁶ EL, IT i LU nie dokonały ratyfikacji.

⁴⁷ IE i SE nie dokonały ratyfikacji.

⁴⁸ Decyzja ramowa Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty, Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59–78; Decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych, Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45–55.

⁴⁹ Wszystkie państwa członkowskie i UK dokonały ratyfikacji.

⁵⁰ AT, CZ, EE, FI, IE, LT i LU nie dokonały ratyfikacji.

⁵¹ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) ⁵⁵	Art. 13 Konwencji Rady Europy o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r.
Wzajemne uznawanie kar o charakterze pieniężnym ⁵⁶	Konwencja Rady Europy o międzynarodowej ważności wyroków karnych z 1970 r. (ETS nr 70) ⁵⁷

⁵² Wszystkie państwa członkowskie i UK dokonały ratyfikacji.

⁵³ IT, PT i SK nie dokonały ratyfikacji.

⁵⁴ Żadne państwo członkowskie ani UK nie dokonały ratyfikacji.

⁵⁵ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 32.

⁵⁶ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym, Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.

⁵⁷ UK i HR, CZ, FI, FR, DE, EL, HU, IE, IT, LU, MT, PL, PT i SK nie dokonały ratyfikacji.